

den ene Ordning, og hvad der talte til Fordel for den anden Ordning, ende de med at sige: „Stillingen er efter vor Mening altsaa den, at den nuværende Ordning med blandet System af reelle og personlige Privilegier har visse Fordele og visse Mangler“. Ja, det er det, som stadig gentages; man siger derefter, „at det turde dog maaske være rigtigst at gaa til en Afløsning, *forudsat*, at den ny Ordning kan gennemføres uden Udsigt til Ofre for Befolkningen og uden Fare for, at det bliver nødvendigt for Statskassen at træde til med større positive Bidrag til Øjemedets Opnaaelse“. — Og saa er der endelig en Slutningsbemærkning, som ogsaa gælder for flere end disse 4 Medlemmer: „Uagtet der saaledes ikke er opnaaet Enighed blandt Kommissionens Medlemmer over for Spørgsmaalet om en eventuel Afløsning af de reelle Bevillinger, er der dog i ethvert Tilfælde et Flertal, som i og for sig mener at kunne anse det for ønskeligt, om man kunde naa frem til en saadan Afløsning“. Enhver vil altsaa se, at denne Kommissionsbetænkning er fuldstændig i Overensstemmelse med og er ganske det samme — om ikke ordret, saa dog i Meningen — som Udvalget har udtalt her i Betænkningen. Angaaende Følgerne af at bibeholde det nuværende System udtaler Folketingets Udvalg sig paa følgende Maade: „Udvalget finder endvidere, at reelle salgbare Privilegier ere en Uretfærdighed mod den farmaceutiske Stand og have vist sig at være en Hindring for Oprettelsen af ny Apoteker, hvorved der kunde skaffes Befolkningen let Adgang til at erholde Medicin“. Jeg tror, at dette er aldeles de samme Tanker, som ogsaa findes i den Del af Kommissionsbetænkningen, som de 4 nævnte Medlemmer særlig ere ansvarlige for, og hvori det hedder: „Den Ulempe med de reelle Apotekerbevillinger, som er mest utvivlsom, er den, at Formuen faar for stor Betydning, og at Avancementet hemes for de farmaceutiske Kandidater“. De ville altsaa se, at det er i fuldstændigste Overensstemmelse dermed. Og lige saadan er det med Hensyn til det andet: Oprettelsen af ny Apoteker. Derom sige de samme 4 Medlemmer: „En anden Ulempe, man har fremhævet mod de reelle Privilegier, er den, at Administrationen fristes til at tage for meget Hensyn til at holde deres Værdi oppe og derfor vil være for tilbageholdende med at bevilge Anlæg af ny Apoteker. Denne Indvending er af Betydning, thi for Publikum er det en Sag af største Vigtighed, at der findes et

tilstrækkeligt Antal Apoteker og derved let Adgang til at faa Medicin“. De ville se, at selv om det dog ikke er ordret det samme, er det dog de selv samme Tanker, som Udvalget har fremdraget i sin Betænkning, som ogsaa findes i Apotekerkommissionens Betænkning. Nu kan ganske vist den højtærede Minister sige med Hensyn til Afløsningen, at Apotekerkommissionen ikke er kommen til noget endeligt Resultat; den har ikke fundet nogen Løsning af, paa hvilken Maade det skulde lade sig gøre. Den højtærede Minister talte om den Maade, Afløsningen foregaar paa oppe i Sverige, men udtalte der, at det havde sine Vanskeligheder, fordi det i Sverige havde vist sig, at man bagefter maatte gaa til en Forhøjelse af Medicinaltaksterne. For øvrigt omtales det ogsaa her i Betænkningen, at et Mindretal i Kommissionen har indhentet Oplysninger gennem Generaldirektoratet for det svenske Medicinalvæsen, og hvor denne Autoritet bestemt udtaler, at Forhøjelser af Medicinaltaksterne ikke staa i nogen som helst Forbindelse med den Afløsning, som er foregaaet i Sverige, men at Forhøjelser vilde af ganske andre Grunde være komne alligevel. Hvorledes dette nu forholder sig eller ikke, kan jeg ikke afgøre, men i alt Fald foreligger der ikke bestemte Kendsgerninger for, at det netop har været Afløsningen, som har fremkaldt en Forhøjelse af Medicinaltaksterne, hvorved — som den højtærede Minister ganske rigtig bemærkede — Befolkningen maa betale en saadan Reform. Noget saadant kunne vi jo ikke ønske her i Landet, men det, som vi til Slutning udtale, og som den ærede Ordfører jo ogsaa har lagt særlig Vægt paa, er det, at den højtærede Minister foreløbig vil gaa til Oprettelse af ny Apoteker, hvor Befolkningen ønsker det, og hvor Trangen dertil er til Stede. Det er jo ogsaa i Overensstemmelse med det Standpunkt, den højtærede Minister har indtaget i Kommissionen; og som jeg før oplæste, have jo ogsaa flere af Kommissionens andre Medlemmer udtalt sig i den Retning, at det var ønskeligt, og have beklaget, at man ikke er gaaet til Oprettelsen af flere Apoteker. Jeg maa i Forbindelse hermed gøre opmærksom paa et andet Sted i Kommissionsbetænkningen; det findes Side 36. Det er et Vidnesbyrd om, at man fra Administrationens Side har været alt for tilbøjelig til at holde igen med Oprettelsen af ny Apoteker, at selv 3 Apotekere inden for Kommissionen kunne udtale sig om, at Ministeriet har holdt